

Louis Leloup (Seraing, 17 januari 1929–12 augustus 2025)

Een meester-glasblazer die het kristal liet dansen

Louis Leloup, Méduse, 1982

Warmgevormd kristal, met insluitsels van metaaloxiden, filigraanwerk.

Metalen sokkel. Bovenblad versierd met vergulde metaaloxiden, die met behulp van een persluchtstraal in bundels zijn gespoten. Filigraan koord dat uitloopt tot de gestileerde parasol van het zeedier.

Afm.: 64 cm H x 48 cm B

Inv.-nr.: 82/141

Louis Leloup was een van de meest creatieve en internationaal erkende hedendaagse Belgische glasblazers, dankzij zijn uitzonderlijke beheersing van het warm bewerkte kristal. Zijn sculpturen, waarin verfijnde vormen en krachtige kleuren samenkomen, getuigen van zijn technische en esthetische durf. Aan de hand van een van zijn werken, 'Méduse', wordt hem deze zomer een eerbetoon gebracht in het Grand Curtius.

De passie voor kristal

Operazanger? Of glasblazer? Louis Leloup koos ervoor om in 1947 bij de Cristalleries du Val Saint-Lambert in dienst te treden. Daar begon hij zijn leertijd en ontwikkelde hij een echt 'gevoel voor glas', met een specifiek talent voor het modelleren van kristal, wat nauwkeurig en snel werk vereist.

Hij volgt ook tekenlessen en werkt mee in de ontwerpafdeling onder leiding van Charles Graffart (1893–1967), graveur en ontwerper, en later René Delvenne (1902–1972), ontwerper.

In 1957 werd hij benoemd tot werkplaatschef en gaf hij leiding aan een team van tien glasblazers. Dankzij zijn vakmanschap kon hij meewerken aan de vervaardiging van unieke stukken die Le Val in 1958 op de Wereldtentoonstelling in Brussel presenteerde.

Daaronder bevonden zich een hoge staande lamp van 70 kg en een salontafel met een centrale poot, beide vervaardigd uit warmgevormd kristal. In diezelfde periode experimenteerde hij ook met het blazen met meerdere staven en verdiepte hij zijn kennis van metaaloxiden tijdens een opleiding in keramiek.

In 1970, toen de Amerikaanse Studio Glass*-beweging de Atlantische Oceaan overstak, werkte Leloup samen met de Engelse ontwerper Samuel Herman (1936–2020) om in Le Val de Eldorado-serie te vervaardigen, bestaande uit kristal verrijkt met diverse oxiden. De signatuur van Leloup (LL) staat naast die van Herman op verschillende vazen. Diverse exemplaren worden bewaard in het museum.

*Studio Glass: deze beweging ontstond in de jaren 1950 in de Verenigde Staten en promoot het glasmaken als een vrije, artistieke uitingsvorm in een onafhankelijk atelier. Harvey Littleton (1922–2013) wordt door zijn theorie en zijn creatieve en didactische activiteiten beschouwd als de grondlegger ervan.

Leloup was de massaproductie beu en verliet de kristalfabriek in 1971 om zijn eigen atelier in Seraing op te richten. Zijn actieve deelname aan het symposium 'Création verrière: art ou artisanat?' (Glaskunst: kunst of ambacht?), georganiseerd door glaskunstenaars in Zürich in 1972, en de tentoonstelling 'L'art du verre dans les pays du Marché commun' (De glaskunst in de landen van de Gemeenschappelijke Markt), gepresenteerd in Brussel in 1974, gaven de aftrap

voor zijn nieuwe carrière. De uitnodigingen voor Belgische en internationale tentoonstellingen volgden elkaar in rap tempo op.

Vanaf 1979 combineert Leloup traditionele technieken met nieuw onderzoek: een zuurbad dat het kristal een satijnachtige uitstraling geeft, wordt gecombineerd met de toevoeging van goud of zilver; de introductie van millefiori, soms van groot formaat, of van filigraanachtige wervelingen in de plastische dichtheid van het kleurloze kristal leidt tot persoonlijke composities.

In het atelier kan hij rekenen op de hulp van zijn echtgenote, Méry, die zelf ook glas blaast en kleine werken vervaardigt.

Erkenning door musea

Na Europa volgt in 1989–1990 de doorbraak en het succes op het Aziatische continent, tijdens tentoonstellingen in Tokio en in het Fine Arts Museum in Taipei (Taiwan): duizenden bezoekers ontdekken het werk van Leloup en in 1997 wijdt de Japanse ontwerper Shiro Ohtani een museum aan hem in Tokio, dat grenst aan een school waar zijn technieken aan internationale studenten worden onderwezen. Hoewel de werken van Leloup in talrijke internationale musea te zien zijn, kan het Grand Curtius er trots op zijn er een twintigtal te bezitten, waaronder verschillende opmerkelijke sculpturen: Horizon (ca. 1978), Regards (1979), Rose des sables (1986/87), Méduse (1982), Algue bleue (1982).

***Studio Glass**: deze beweging, die in de jaren 1950 in de Verenigde Staten ontstond, benadrukt het glasmaken als een vrije artistieke uitingsvorm in een onafhankelijk atelier. Harvey Littleton (1922-2013) wordt door zijn theorie en zijn creatieve en didactische activiteiten beschouwd als de grondlegger ervan.

Isabelle Verhoeven

Conservator van de afdeling Glas van het Grand Curtius

Locatie van de tentoonstelling

De objecten zijn te zien in de vitrine van het object van de maand. **Entreehal van het Grand Curtius-museum in Luik.**